

undertiden, at man — i Mangel af andet Underholdningsstof — foreslog at oplæse en eller anden god Artikel af Dagens Blade, der kunde give Anledning til en Diskussion.

Emanuel lagde imidlertid slet ikke Mærke til hans Anstrengelser. Efter en Tid at have slaaet sig ned snart hist, snart her paa Bænkene mellem Gæsterne og deltaget i deres Samtaler havde han med sin Pibe taget Plads i Højsædet ved Bordets øvre Ende og var efterhaanden her falden hen i en usædvanlig dyb Aandsfraværenhed. Det var Mødet hos Sogneraadsformanden, der endnu satte hans Sind i Bevægelse og fik hans Tanker til at flyve Fremtiden i Møde i stormende og skælvende Forventning.

„Skal vi da slet ikke tage os noget til i Aften?“ sagde endelig en kæk Stemme henne fra Pigernes Bæk.

Dette utaalmodige Udbrud og den lille Latter, som det rundt om fremkaldte, vakte endelig Emanuel af hans Tanker. Han saa' op og sagde smilende:

„Det har du Ret i, Abelone! Lad os se at faa noget i Gang! ... Har ikke du noget at fortælle os i Aften, Anton?“ henvendte han sig til en

Det forjættede Land.